

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/258/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617202586
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5617202586.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobcov: 1/ MUDr. S. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXX/X, S., 2/ Mgr. K. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXX/X, S., obaja právne zastúpení JUDr. Jánom Daránim, bytom M. XXX, XXX XX F. Z., proti žalovaným: 1/ S. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, S. a 2/ Z. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, S., právne zastúpení advokátkou JUDr. Luciou Uhelovou, so sídlom v F. Z., O. XXXX, o uloženie povinnosti zdržať sa obťažovania hlukom, o odvolaní žalobcov v rade 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 20C/7/2017-246 zo dňa 27.04.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným v 1/ a 2/ rade voči žalobcom v 1/ a 2/ rade **p r i z n á v** a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovaným priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalobou doručenou súdu dňa 20.03.2017 sa žalobcovia domáhali, aby súd uložil žalovaným povinnosť zdržať sa obťažovania hlukom spôsobovaným prevádzkou tepelného čerpadla zn. Fujitsu, ktoré sa nachádza na pozemku parcely C-KN evidované na katastrálnej mape parcelné č. 458/71, zastavané plochy a nádvoria o výmere 193 m², zapísanom na liste vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie S., a to pri hranici tohto pozemku s pozemkom parcely registra C-KN evidované na katastrálnej mape parcelné č. 458/75, zastavané plochy a nádvoria o výmere 185 m², zapísanom na liste vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie S. pred západnou fasádou rodinného domu súpisné č. XXX, postaveného na pozemku parcely C-KN evidované na katastrálnej mape parcelné č. 458/71, zapísanom na liste vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie S., ako aj priznal žalobcom náhradu trov konania. Súd sa v rámci dokazovania oboznámil s výsluchom svedka Ing. K. L. a listinnými dôkazmi založenými v spise, a to Protokolom o meraní imisíí hluku vo vonkajšom prostredí č. 004/2017 zo dňa 19.02.2017, výpisom z LV č. XXX katastrálne územie S., výpisom z LV č. XXX pre katastrálne územie S., výpisom z LV č. XXX katastrálne územie S., Zmluvou o podnájme pozemku zo dňa 08.12.2010, kópiou katastrálnej mapy, Rozhodnutím o povolení užívania stavby zo dňa 03.10.2014, certifikátom tepelného čerpadla, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi založenými v spise. Po vykonaní dokazovania a použitia príslušných právnych predpisov na zistený skutkový stav, súd žalobu zamietol, pretože nebola dôvodná. Žalobcovia žalobu skutkovo vymedzili tak, že prerušovaný ustálený hluk spôsobovaný prevádzkou tohto čerpadla je takej intenzity, že musia mať zatvorené okno na obývacej izbe a spálni orientovanej

smerom k pozemku, na ktorom je postavený rodinný dom žalovaných. Ako dôkaz o tvrdenom skutkovom stave bol zo strany žalobcov predložený protokol o meraní hluku vo vonkajšom prostredí č. 004/2017 zo dňa 19.02.2017. Ako vyplýva z protokolu, meranie hluku pochádzajúceho z tepelného čerpadla bolo uskutočnené výlučne v nočnom referenčnom časovom intervale od 22:00 hod. do 06:00 hod. v dňoch 16. a 17.02.2017, a to v zimnom období. Podľa názoru okresného súdu v posudzovanom prípade existuje rozpor medzi skutkovými tvrdeniami vymedzenými žalobcami v žalobe a dôkazom, ktorý žalobcovia v konaní predložili na preukázanie svojich tvrdení. Na odstránenie týchto rozporov nebol v ďalšom konaní produkovaný žiadny dôkaz. Podľa vyjadrenia žalobcov bolo meranie zámerne uskutočnené vo februári, pretože žalovaní tepelným čerpadlom zabezpečujú vykurovanie svojho domu a v noci preto, lebo vtedy je najvyšší prah vnímateľnosti. Pokiaľ by bolo meranie uskutočnené cez deň podľa vyjadrenia žalobcov by si to žalovaní určite všimli a je veľmi pravdepodobné, že by manipulovali s riadiacou jednotkou tepelného čerpadla. Na tomto mieste súd poznamenal, že v prípade tzv. susedských sporov ide o špecifický druh žalôb s dôrazom na precíznosť a objektivnosť posúdenia obťažovania iného určitou imisiu. Po objektivnom zistení určitej imisie sa následne poskytuje ochrana len proti takým zásahom, ktoré nad mieru primeranú pomerom obťažujú alebo vážne ohrozujú výkon práv dotknutého vlastníka. Pokiaľ ide o dokazovanie k otázke prekročenia povolenej hladiny hluku zvukom tepelného čerpadla, je potrebné prekročenie objektivizovať. Súd konštatoval, že v posudzovanom prípade nebola imisia hluku objektivizovaná do takej miery, aby bolo možné ďalej zvažovať, či imisia obťažuje žalobcov nad mieru primeranú pomerom. Súd nespochybňoval, že žalobcovia subjektívne môžu pociťovať rušivé vplyvy v súvislosti s prevádzkou tepelného čerpadla žalovaných, avšak pre úspešnosť žaloby to nepostačuje a je potrebné imisiu objektivizovať. Prípustné ekvivalentné hladiny hluku podľa vyhlášky č. 549 /2007 Z. z. pre referenčný časový interval deň a večer sú iné (50 dB) ako prípustná ekvivalentná hladina hluku pre referenčný časový interval noc (45 dB). Preto nie je podľa názoru súdu nepodstatné a bezvýznamné vykonať v posudzovanom prípade meranie vo všetkých referenčných časových intervaloch a objektivizovať tak hluk, spôsobujúci podľa tvrdení žalobcov, zníženie kvality ich života. Len pri zobjektívizovaní hluku šíriaceho sa z tepelného čerpadla, t. j. meraní uskutočnených vo všetkých fázach dňa, by bolo možné následne posudzovať, či ide o obťažovanie nad mieru primeranú pomerom alebo nie, a to obzvlášť, keď podľa tvrdení žalobcov sú títo rušení počas dňa pri užívaní vonkajších priľahlých priestoroch svojho obydľia. Okresný súd považoval za nevyhnutné vykonať znalecké dokazovanie, ktorým by bol hluk posúdený nielen počas nočného času, ale aj počas dňa a večera. Z dôvodu, že žalovaní po oboznámení sa s nákladmi na znalecké dokazovanie, netrvali na vykonaní znaleckého dokazovania, znalecké dokazovanie nebolo uskutočnené. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu, nemôže nahrádzať aktivitu strán v sporovom konaní a preto vychádzal len z dôkazu, ktorým bol protokol o meraní hluku tepelného čerpadla v nočnom časovom intervale, ktorý je však na preukázanie tvrdení žalobcov nepostačujúci. Podľa záverov protokolu prípustná hodnota ekvivalentnej hladiny hluku (LAeq) bola prekročená. Podľa citovanej vyhlášky č. 549/2007 Z. z., posudzovaná hodnota vo vonkajšom prostredí je ekvivalentná hladina zvuku pre deň, večer a noc. Podľa názoru okresného súdu, meranie hluku malo byť uskutočnené tak, aby čo najobjektívnejšie odrážalo reálny stav, ktorý by bolo možné následne posudzovať podľa kritérií uvedených v ust. § 127 Občianskeho zákonníka. S poukazom na vyššie uvedené okresný súd žalobu zamietol. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa jej pomeru úspechu vo veci. Keďže súd žalobu zamietol, žalovaní boli v konaní plne úspešní. Súd preto priznal žalovaným v rade 1/ a 2 /náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti celému rozsudku okresného súdu podali odvolanie žalobcovia v rade 1/ a 2/. Protokol o meraní imisíí hluku, ktorý predložili súdu, jednoznačne konštatuje, že prípustná hodnota ekvivalentnej hladiny hluku v nočnom referenčnom časovom intervale (22:00 hod. - 06:00 hod.) je prekročená. Hoci sú presvedčení, že ich hluk čerpadla neprimerane obťažuje aj v dennom referenčnom časovom intervale, o meranie hluku v tomto časovom intervale nepožiadali, nakoľko mali obavy, že by si žalovaní toto meranie všimli a manipulovali by s riadiacou jednotkou tepelného čerpadla. Žalovaní mali možnosť dať preskúmať správnosť záverov v protokole, no túto možnosť nevyužili. V protokole sú opísané všetky významné skutkové okolnosti. Prekročenie limitu o 2,5 dB ani nemožno považovať za prekročenie zanedbateľné. Vypracovanie znaleckého posudku na zistenie, aký hluk spôsobuje prevádzka čerpadla v dennom referenčnom časovom intervale, okresný súd nenariadil a protokol, ktorý mu predložili, sa týka iba nočného referenčného časového intervalu. Na základe uvedeného navrhuje, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalovaní v rade 1/ a 2/ sú povinní zdržať sa obťažovania žalobcov v rade 1/ a 2/ hlukom spôsobovaným prevádzkou tepelného čerpadla zn. Fujitsu, ktoré sa nachádza na pozemku parcely C-KN evidované na katastrálnej mape parcelné č.

458/71, zastavané plochy a nádvoria o výmere 193 m², zapísanom na liste vlastníctva č. XXX. pre katastrálne územie S., a to pri hranici tohto pozemku s pozemkom parcely registra C-KN evidované na katastrálnej mape parcelné č. 458/75, zastavané plochy a nádvoria o výmere 185 m², zapísanom na liste vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie S. pred západnou fasádou rodinného domu súpisné č. XXX, postaveného na pozemku parcely C-KN evidované na katastrálnej mape parcelné č. 458/71, zapísanom na liste vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie S. a že žalobcom v rade 1/ a 2/ prizná náhradu trov konania v planom rozsahu.

3. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrili žalovaní v rade 1/ a 2/. Vo svojom vyjadrení uvádzajú, že tak ako uviedol okresný súd, existuje rozpor medzi skutkovými tvrdeniami vymedzenými žalobcami a dôkazom, ktorý žalobcovia v konaní predložili na preukázanie svojich tvrdení. Iný dôkaz na odstránenie rozporov nepredložili. Žalujúca strana je v konaní povinná predložiť rozhodujúce skutkové tvrdenia a predložiť o tom plný dôkaz. Žalobcovia takýto dôkaz v konaní nepredložili a dostatočne nepreukázali tvrdenia, ktoré uvádzali v žalobe. V tomto prípade nebola imisia hluku objektivizovaná do takej miery, aby bolo možné ďalej zvažovať, či imisia obťažuje žalobcov nad mieru primeranú pomerom. Ako uvádzali žalovaní vo svojich predchádzajúcich vyjadreniach, pri vykonávaní merania a vypracovaní protokolu došlo k viacerým pochybeniam, nebol zohľadnený mokrý a zasnežený terén, tak ako uvádza vyhláška, nie je zrejmé, kedy meranie v skutočnosti prebiehalo, viacero dátumov je zmätočných. V žalobe po celý čas žalobcovia uvádzajú obťažovanie hlukom počas dňa a meranie prebiehalo v noci. Žalovaní počas celého konania poukazovali na osobnú zaujatosť žalobcov voči žalovaným. Na základe vyššie uvedeného žiadajú, aby odvolací súd odvolanie žalobcov v celom rozsahu zamietol a potvrdil rozsudok okresného súdu.

4. Žalobcovia sa k podanému vyjadreniu vyjadrili nasledovne. Pre hluk spôsobovaný prevádzkou tepelného čerpadla musia mať zatvorené okná na obývacej izbe a spálni a tiež sú hlukom obťažovaní na terase. Hlukom sú obťažovaní cez deň ale aj v noci, o čom svedčí protokol. Podľa žalovaných došlo pri vypracovaní protokolu k viacerým pochybeniam, no žalovaní možnosť dať preskúmať správnosť protokolu znaleckým posudkom nevyužili. Ku všetkým námietkam žalovaných ohľadne protokolu podal zrozumiteľné a vyčerpávajúce vysvetlenie Ing. L. osobne, na pojednávaní dňa 10.04.2018. Vzhľadom na uvedené trvajú v celom rozsahu na podanom odvolaní.

5. Žalovaní k vyjadreniu žalobcov podali opäť písomné vyjadrenie, v ktorom uvádzajú, že znalec p. L. sa na pojednávaní dňa 10.04.2018 vyjadril, že samotná imisia, teda hluk tepelného čerpadla, neprekračuje nočný limit 45dB. Jediným dôkazným prostriedkom, ktorý bol použitý v konaní, bol protokol o meraní imisií hluku, z ktorého je zrejmé, že došlo k prekročeniu hladiny hluku určenej zákonom. Na základe vyššie uvedeného žiadajú, aby odvolací súd odvolanie žalobcov v celom rozsahu zamietol a potvrdil rozsudok okresného súdu.

6. K podanému vyjadreniu sa ešte písomne vyjadrili žalobcovia. Uvádzajú, že z hľadiska odôvodnenosti žaloby nebolo treba preukázať, že je tomu tak aj v dennom časovom intervale, ale stačilo preukázať, že je tomu tak v nočnom časovom intervale. V závere protokolu jednoznačne konštatuje, že prípustná hodnota ekvivalentnej hladiny hluku v nočnom časovom intervale je prekročená. Žalovaní možnosť preskúmať protokol znaleckým dokazovaním nevyužili. Okresný súd svojím zamietavým rozhodnutím vlastne to, že sú v nočnom časovom intervale neprímerane obťažovaní hlukom tepelného čerpadla, legalizoval, čo nemožno považovať za zákonné ani spravodlivé.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

8. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov

napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

11. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k vydaniu rozhodnutia a vypořiadal sa s rozhodujúcimi skutočnosťami. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Odvolatelia v podanom odvolaní neuviedli žiadne skutočnosti, s ktorým by sa okresný súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd.

12. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

13. Dokazovanie je osobitná činnosť súdu, ktorá je sústredená na nadobúdanie poznatkov o veci, ktorá už je predmetom súdneho konania. Základnou podmienkou pre začatie civilného sporového konania je existencia žaloby. Ďalším znakom civilného sporového konania je kontradiktórnosť konania v spojitosti s povinnosťou strán predložiť a zabezpečiť dôkazy na podporu svojich tvrdení (dôkazné bremeno). Podľa § 185 CSP môže súd vykonať len tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu, pričom sám rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Iba celkom výnimočne môže súd vykonať aj iné dôkazy ako tie, ktoré navrhli strany sporu. Ide o prípady, kedy je kladený zvýšený dôraz na ochranu práv a oprávnených záujmov jednej zo strán, a to spotrebiteľské spory, konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach, antidiskriminačné spory, a individuálne pracovnoprávne spory. Proces dokazovania je teda v civilnom sporovom konaní vybudovaný výlučne na princípe prejednacosti, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa presúva na procesné strany.

14. Strana sporu musí uviesť skutkové tvrdenia jasne, úplne a zrozumiteľne (povinnosť tvrdenia). Povinnosť tvrdenia je úzko spojená s dôkazným bremenom. Jej nesplnenie má spravidla významné dôsledky pre rozhodnutie vo veci samej. Neunesenie dôkazného bremena totiž znamená neúspešnosť strany v spore. Samotná skutočnosť, či strana sporu, resp. účastník konania vystupuje na strane žalobcu alebo žalovaného, nemá priamy vplyv na jeho povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a predložiť alebo označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi sporovými stranami v spore závisí na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti sporových strán. Obvykle platí, že žalobca je v zásade povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré opodstatňujú jeho ohrozené alebo porušené právo, resp. právom chránený záujem. Žalovaný je povinný (za predpokladu, že chce byť úspešný v spore) tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré právo žalobcu vylučujú. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. júla 2018, sp. zn. 2 Cdo 27/2017)

15. V prejednávanom prípade okresný súd konštatoval rozpor medzi skutkovými tvrdeniami vymedzenými žalobcami v žalobe a dôkazom, ktorý žalobcovia v konaní predložili na preukázanie svojich tvrdení. Na odstránenie týchto rozporov nebol v ďalšom konaní produkovaný žiadny dôkaz. Žalobcovia predložili ako dôkaz Protokol o meraní imisii hľuku vo vonkajšom prostredí č. 004/2017 zo dňa 19.02.2017, ktorý vypracoval Ing. K. L.. Okresný súd v napadnutom rozsudku v bode č. 13 konštatoval, že pokiaľ ide o vzťah protokolu a noriem verejného práva, z ktorých uvedený protokol vychádza, tak verejnoprávne predpisy týkajúce sa ochrany pred hlukom nie je možné brať pri posudzovaní otázky obťažovania hlukom nad mieru primeranú pomerom v režime § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka za výlučné vodítko, z ktorého musí súd z hľadiska relatívnej neurčitosti hypotézy právnej normy vychádzať. Právna úprava ochrany pred hlukom je dvojaká, verejnoprávna a súkromnoprávna (občianskoprávna).

Každá z nich zakladá samostatný právny nárok chránených osôb. S vysvetlením okresného súdu sa stotožňuje aj odvolací súd.

16. Ak hovoríme o občianskoprávnej ochrane, odvolací súd uvádza, že ju vnímame prostredníctvom ustanovenia § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Toto ustanovenie predstavuje zákonné obmedzenie vlastníckeho práva alebo práv, ktoré sa priamo odvíjajú od vlastníctva. Súbor týchto pravidiel správania sa v teórii i praxi označuje ako tzv. susedské práva. Obmedzenie práv vlastníkov je vzájomné a zároveň prospešné viacerým vlastníkom. Aj ostatní vlastníci sa musia podriadiť tomuto ustanoveniu tak, aby pri výkone práv vlastníkov nebol ktorýkoľvek z vlastníkov ohrozený konaním, ktoré je v tomto predpise zakázané. Vlastník veci sa musí zdržať len takého konania alebo nekonania, ktorým by nad mieru primeranú pomerom obťažoval iného alebo ktorým by vážne ohrozoval výkon jeho práv. Predpoklady uvedené v hypotéze tejto normy treba vykladať v každom jednotlivom prípade objektívne. Subjektívne hľadisko nie je rozhodujúce, a preto v konkrétnych prípadoch sa musia tieto predpoklady (nad mieru primeranú pomerom a vážne ohrozenie výkonu práv) posúdiť z odborných hľadísk, t.j. aj pomocou znalca. Z toho na druhej strane vyplýva, že vlastník veci sa musí zdržať toho, čím by nad mieru primeranú pomerom obťažoval iného alebo čím by vážne ohrozoval výkon jeho práv.

17. Pre ustálenie otázky obťažovania nad mieru primeranú pomerom bolo potrebné v zmysle vyššie uvedeného škodlivé imisie objektivizovať. Meranie uskutočnené zámerné iba v čase, keď je prevádzka tepelného čerpadla najviac exponovaná (zimné obdobie) nie je objektívnym dôkazom. Z predikcie dôkazného bremena na strane žalobcov objektívne preukázať obťažovanie nad mieru primeranú pomerom súd považoval za dôležité vykonať znalecké dokazovanie, ktorým by bol hluk posúdený nielen počas nočného času, ale aj počas denného intervalu a večera. Po oboznámení sa s nákladmi na znalecké dokazovanie, žalobcovia netrvali na vykonaní znaleckého dokazovania. Vzhľadom na neunesenie dôkazného bremena a na obmedzenú dôkaznú iniciatívu v sporovom konaní, okresný súd žalobu žalobcov zamietol ako nedôvodnú.

18. Žalobcovia (odvolatelia) ani v odvolacom konaní neuviedli také skutočnosti, s akými by sa okresný súd nevysporiadal, resp. ktoré by jeho závery v tomto smere mohli spochybniť. V nadväznosti na uvedené, stotožniac sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia zo strany okresného súdu, odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

19. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 tak, že žalovanej ako úspešnej strane priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti rozsudku.

20. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)